No. 978 Zaterdag 27 September 1902. 19de Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN CONCORDIA N°. 129, PIETERMAAI.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di abonnement ta fl. 2,— pa tres luna pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number sol fl. 0,20.

Curaçao, 26 September.

„Eendracht maakt macht."

In N°. 976 van ons blad dd. 13 September drukten wij het begin over van het „derde jaarlijksche verslag der vereeniging *Oost en West.*" Wij voegden er een korte bemerking aan toe, dat wij op Curaçao nu juist zoo erg tevreden niet waren. Immers, meermalen zochten wij te vergeefs naar eenig belangwekkend bericht over Curaçao in het *Koloniaal Weekblad.* Alleen in de laatste nummers kwam eenige verandering, hetgeen wij dankbaar mededeelden.

Ligt echter de schuld uitsluitend in Holland?

Op Curaçao bestaat ook een afdeeling van „Oost en West", maar wie hoort of ziet er iets van?

Men ondervindt geen belangstelling. Zoo weinigen begrijpen het nut dezer vereeniging.

Maar waarom aan de blinden de oogen niet geopend? Verspreidt uw licht helder en klaar. Overtuigt een ieder van het groote voordeel van „Oost en West."

Reeds twee jaar lang wordt in het koloniaal verslag met neerslachtigheid herhaald, „dat om financieele redenen de op Curaçao gevestigde afdeeling van de vereeniging „Oost en West" niet in staat was om maatregelen te nemen ter bevordering van de belangen van de nijverheid en kunstnijverheid der kolonie."

Kost het dan zooveel schatten om populaire geschriften te verspreiden in de kolonie?

Zal juist niet hierdoor de belangstelling vermeerderen, het ledental toenemen, de kas voller worden?

Indien „Oost en West" van tijd tot tijd eens iets van zich liet hooren," indien er eens luide werd geroepen en propaganda gemaakt, zou het toch wel iets helpen. Men zou opschrikken, luisteren, zijn aandacht vestigen, zijn hart gewonnen geven. De kleine contributie, welke jaarlijks wordt betaald, kan niemand afschrikken. Maar bovenal men stelle zich in verbinding, men zoeke aansluiting met andere reeds bestaande vereenigingen.

Ziehier nu ons voorstel in alle vrijmoedigheid gedaan.

„Oost en West" stelt zich ten doel „de bevordering van kunstnijverheid en nijverheid in Nederlandsch West-Indië".

„De Curaçaosche Maatschappij" werd ingesteld „tot bevordering van landbouw, veeteelt, zoutwinning en visscherij."

Eendracht maakt macht.

Deze twee vereenigingen behooren bij elkander, tot onderlingen steun tot volmaking van beider doel; zij vullen elkander aan.

De Maatschappij zal, om haar werk te voltooien, meermalen treden op het gebied der Vereeniging, deze herhaaldelijk moeten uitwijken naar het terrein der Maatschappij om met bevordering der nijverheid te kunnen beginnen.

„Oost en West" is een niet te versmaden bondgenoote, zij telt 1877 leden, waaronder zeer veel mannen van invloed. Volgens haar statuten is de mogelijkheid om zich met de Curaçaosche Maatschappij in verbinding te stellen niet uitgesloten.

Men beproeve derhalve tot eendrachtig samenwerken te geraken. De voordeelen zullen niet uitblijven.

„*De vijfde commissie*, van „Oost en West" aan wie het bevorderen van nijverheid en kunstnijverheid in onze Indiën opgedragen is, moet vooral haren grooten steun vinden door den bijval, die haar pogen in Oost en ook in West-Indië zal verwerven. Alleen wanneer zich dáár afdeelingen of lichamen vormen, die in het land van oorsprong zelf, de zaak ter harte nemen, zal ons pogen tot uitbreiding der kleine industrie en tot verheffing van het handwerk en van de kunstnijverheid kans van slagen hebben en zal onze permanente Tentoonstelling vruchten dragen." (*Eerste jaarverslag*).

Wil de „Curaçaosche Maatschappij bloeien dan moet zij meer en meer bekend worden en *steun vinden in het Moederland.*

Welnu „Oost en West" heeft ten doel: het verspreiden van populaire kennis omtrent onze Indiën onder gansch het volk en HET BEVORDEREN DER WELVAART in die gewesten, om zoodoende en ook door het verleenen van onderlinge hulp, ware belangstelling en liefde te kweeken tusschen Nederland hier en ginds.

De Vereeniging tracht dit doel te bereiken door:

Art. IV

5° Het verspreiden van populaire kennis op allerlei gebied omtrent onze Indische bezittingen, zoo wel in woord als in geschrift.

6°. Het zich in betrekking stellen met ook in Indië bestaande vereenigingen, die min of meer hetzelfde doel beoogen.

7°. Het zooveel mogelijk bevorderen der ontwikkeling van Indische nijverheid en kunstnijverheid.

8°. Het bevorderen van de belangen der Vereeniging bij de bevoegde macht, zoo noodig ook door verzoekschriften.

In Bijlage E van het eerste jaarverslag lezen wij het volgend program: Eene op te richten afdeeling in de kolonie Curaçao zou moeten nagaan of er kunstnijverheid op de eilanden der kolonie bestaat en die dan moeten trachten te bevorderen door aankoop der voorwerpen en verzending naar hier, waar zij eveneens door de sub-commissie zouden kunnen worden verkocht.

Voor wat nijverheid betreft, stelt de sub-commissie zich voor, dat er wel takken zullen kunnen worden gevonden, waarvan men de beoefening door de inlandsche bevolking zou kunnen aanmoedigen, terwijl men ook zou kunnen pogen, tevens kunstnijverheid, zoowel bij den maker als bij den gebruiker te ontwikkelen. In Nederland zal men voor en ander de belangstelling kunnen opwekken door geschriften, enz; in de koloniën worde dan de toepassing gemaakt, en zouden de op te richten afdeelingen aldaar de eigenlijke handeling voor hunne rekening moeten nemen. Omgekeerd kan de samenwerking tusschen de sub-commissie in Nederland en de afdeelingen in West-Indië het gevolg hebben, dat de laatsten aanvragen doen, bijvoorbeeld om werklieden uit te zenden, of steun der regeering te verzoeken, in welke gevallen de maatregelen hier te lande zouden moeten worden voorbereid en ten uitvoer gebracht."

Staat hier niet veel wat ook aan de „Curaçaosche Maatschappij" voordeel kan brengen? Grijpt dan de hand, die u geboden wordt, zij is krachtig en sterk en tot werken bekwaam.

Feuilleton.

EEN VAN DE DRIE.

Door MARK TWAIN.

Zij sprong van zijn schoot en huppelde naar de deur, trok die open en riep vroolijk:

—Kom binnen, kom binnen! Hier zijn ze, papa! Grenadiers! ik weet wel, wat grenadiers zijn.

Zij marcheerden naar binnen en gingen op een rij staan met het geweer in den arm; hun officier salueerde, de veroordeelde kolonel stond rechtop en salueerde terug, de kolonelsvrouw stond naast hem, bleek, met gelaatstrekken, verwrongen door innerlijke smart, maar gaf geen ander blijk van haar leed, het kind zag toe met glansende oogen.

Een lange omhelzing van vader moeder en kind; dan het commando: „Naar den Tower, voorwaarts!" Toen marcheerde de kolonel het huis uit met een militaire stap en houding, de troep volgde, toen ging de deur dicht.

—O mama, eindigt het niet prachtig? Ik zei u, dat het zoo eindigen zou; en ze gaan naar den Tower, en hij zal 'ze zien! Hij......

—Och, kom in mijn armen, arm onschuldig kind!......

Den volgenden morgen was de zwaarbeproefde moeder niet in staat het bed te verlaten; dokters en verpleegsters waakten bij haar en fluisterden nu en dan. Abby mocht niet in de kamer blijven; men had haar gezegd, dat ze wat rond moest loopen en spelen gaan, omdat mama erg ziek was. Het kind warm, ingestopt in haar winterkleederen, liep naar buiten en speelde wat in de straat, toen vond ze het opeens vreemd, en ook verkeerd, dat haar papa in den Tower zou zijn, zonder te weten wat hier gebeurde. Dat moest in orde komen, en ze zou er zelf voor gaan zorgen.

Een uur later kwam de krijgsraad binnen bij den lord generaal. Hij stond daar norsch, rechtop met zijn handen gesteund op de tafel en beduidde, dat hij daar was om te luisteren. De voorzitter zei:

—We hebben hen aangezet zich te bedenken; we hebben hen gesmeekt, maar zij houden vol. Ze willen niet om loten; zij zijn bereid te sterven, maar niet om hun godsdienst te verloochenen.

Het gelaat van den protector werd somberder, maar hij zei niets. Hij stond een oogenblik in gedachten en zei toen:

—Zij zullen niet allen sterven, dan zal een ander voor hen loten. Dankbaarheid straalde uit ieders gelaat. Laat ze binnen komen. Plaats hen in die kamer daar, zet ze naast elkaar, met hun gezichten naar den muur en hun polsen gekruist op den rug. Waarschuw me, als ze daar zijn.

Toen hij alleen was, ging hij zitten en gaf plotseling dit bevel aan een bediende:

—Ga de deur uit, en breng mij het eerste het beste kleine kind, dat voorbijgaat.

De man was nauwelijks de deur nit, of hij was al weer terug—met Abby aan de hand, haar kleertjes wat wit van de sneeuw. Ze ging regelrecht naar het hoofd van den Staat, dat geduchte personage, bij het noemen van wiens naam vorsten en mogendheden der aarde beefden, klom op zijn schoot en zei:

—Ik ken u wel, mijnheer; gij zijt de lord-generaal; ik heb u gezien; ik heb u gezien, toen ge langs mijn huis gingt. Iedereen was bang; maar ik was niet bang, omdat ge niet kwaad naar mij zaagt; gij herinnert het u wel, niet waar? Ik had mijn rood manteltje aan, dat met die blauwe dingetjes er op, onderaan van voren; weet ge 't niet meer?

Een glimlach ontspande de strenge trekken van des Protectors gelaat, en hij begon diplomatisch te worstelen met zijn antwoord:

—Nu laat ik eens zien—ik......

—Ik stond vlak bij het huis—mijn huis, weet ge.

—Wel mijn lieve, kleine meid, ik moest me schamen, maar ge weet......

Het kind viel hem in de rede, verwijtend:

—Neen, gij weet 't niet. Hé, en ik heb u niet vergeten.

—Ja, ik schaam me zeer; maar ik zal u nooit weer vergeten; ik geef er u mijn woord op. Wilt ge mij vergeven en goede vriend met me zijn, voor altijd en eeuwig?

—Ja, dat wil ik wel, maar toch begrijp ik niet, hoe gij 't kondt vergeten; ge zijt soms zeker zeer vergeetachtig, maar ik ben 't ook wel eens. Ik kan u nu gemakkelijk vergeven, want ik geloof, dat ge wel goed en rechtvaardig wilt zijn, en ik geloof ook, dat ge heel vriendelijk zijt. Maar ge moet mij beter koesteren; zooals papa doet—'t is koud.

—Ge zult gekoesterd worden, zooveel ge wilt, mijn lief, nieuw vriendinnetje, dat nu altijd een oude vriendin van mij zal blijven, hé? Ge doet me denken aan mijn kleine meisje—nu niet meer klein- maar ze was lief, en teer en fijn, net als gij. En zij had uw bekoorlijkheid, kleine heks—uw alles overwinnend heerlijk vertrouwen in vriend en vreemde, dat maakt ieder vrijwillig tot uw slaaf, op wie maar uw aandacht valt. Ze placht in mijn armen te liggen, juist, zooals gij nu doet, en tooverde de moeheid en zorg weg uit mijn hart en gaf het rust, juist zooals gij nu doet, en we waren kameraden, speel-

Nu nog iets voor de Vereeniging „Oost en West" op Curaçao.

Door het bestuur van „Oost en West" werd drie jaar geleden de wensch uitgesproken, dat ook DAMES hunne medewerking mochten schenken aan de Vereeniging. In de ledenlijst der afdeeling Curaçao vinden wij tot onze groote spijt den naam slechts van één dame. En toch konden juist zij zoo bijzonder veel doen voor de kunstnijverheid in onze kolonie.

„Toetreding van Dames als lid der Vereeniging in Curaçao zal onder meer voor wat de keuze van voorwerpen betreft en voor het toezicht, of het verschaffen van raadgevingen aan vrouwen, die huisvlijt uitoefenen, ten hoogste op prijs gesteld worden.

Bij de inzendingen voor de Nationale Tentoonstelling van Vrouwenarbeid is o. a. gebleken, hoezeer een goed toezicht en zorg voor het inpakken der voorwerpen, schijnbaar een kleinigheid, van belang is.

Zij, die in Curaçao tot de vereeniging zouden willen toetreden, worden uitgenoodigd naar het hierboven aangegevene een afdeeling op te richten voor de bevordering van de Kunstnijverheid en Nijverheid in de kolonie. Mocht, naar hetgeen de subcommissie hoopt, eene dergelijke afdeeling in Curaçao tot stand komen, dan zal zij ook het lichaam zijn waarmede later zal kunnen worden in overleg getreden, omtrent eventueele deelname aan de verschillende andere doeleinden der Vereeniging, etc."

Wij hebben hier niets aan toe te voegen. Men herinnert zich wellicht hetgeen wij in ons blad van 13 Sept. over kunstnijverheid schreven. „Oost en West" bezit een afdeeling te Parijs. Het zou dus niet onmogelijk zijn om buiten onze kolonie in een wereldstad als Parijs een verkooplokaal op te richten voor de producten van Curaçaosche kunstnijverheid. Met beproeve wat mogelijk is.

Cooperatie op Landbouwgebied

IN DENEMARKEN.

Denemarken is al lang bekend als het land, waar men met bijzondere zorg waakt over de instandhouding van den goeden veestapel, in welks bezit men zich reeds geruimen tijd verheugt, en waar de voortdurende verbetering van de economische verhoudingen wordt toegepast. Onlangs is van de hand van den politieken schrijver Peschke-Köedt een brochure verschenen, waarop de correspondent van het *Berl. Tagebl.* te Kopenhagen in verband met het bovenstaande, de aandacht vestigt.

Ook voor Curaçao is belangwekkend wat wij in die brochure vermeld vinden over het zeer uitgebreide maatschappij-wezen, in Denemarken toegepast op landbouw en veeteelt.

Denemarken heeft zijn roem als voornamen landbouw- en veeteeltdrijvenden staat (in aanmerking genomen de kleine afmetingen des lands en zijn bevolking van niet meer dan 2½ millioen) kunnen handhaven door het uitbreiden van het landbouwbedrijf, toen men, wegens het dalen der graanprijzen, besloten had daartoe over te gaan omstreeks '80. De z. g. industrieele landbouw en veeteelt heeft een reusachtige uitbreiding van alle landbouw- en veeteeltproducten ten gevolge gehad, en een uitvoer-statistiek in 't leven geroepen, waarop Denemarken terecht trotsch mag zijn. De werkelijk schitterende resultaten in verband met den uitvoer zijn voor een goed deel het gevolg van de uitgebreide toepassing van het stelsel van coöperatieve maatschappij, op welk gebied Denemarken feitelijk is voorgegaan. In alle takken van het bedrijf ziet men dan ook maatschappijen oprichten. Het Deensche grondgebied, dat gebruikt wordt voor den landbouw, beslaat nu ongeveer twee millioenen hectaren, waarvan het overgroote gedeelte zich in handen van den kleinen boer bevindt. De talrijke kleine boeren hebben hun betrekkelijk goed bestaan in de eerste plaats te danken aan de onderlinge aaneensluiting in de oprichting van coöperatieve maatschappijen.

Terwijl vroeger elke kleine landman zijn boter zelf maakte en ook verkocht, zelf zijn varkens slachtte, zelf zijn eieren aan den man bracht, sluiten zich nu overal de boeren aaneen. De melk wordt afgeleverd aan de overal verrijzende zuivelfabrieken, waarvan men er 1000 tot 1100 over het geheele land kan vinden; in deze fabrieken vervaardigt men onder leiding van zaakkundigen de boter. De slagerijen op aandeelen koopen de varkens op, slachten ze en zorgen tegelijk voor den uitvoer van het vleesch. Ook de eierproducenten — meest kleine boeren — hebben zich onderling aaneengesloten; honderden maatschappijen zijn opgericht, die de eieren volgens een bepaalde manier verzamelen; elk ei wordt gestempeld, zoodat men aan het centraal-bureau, dat de eieren met behulp van electrisch licht onderzoekt en sorteert, de plaats van herkomst van elk ei kan bepalen. Deze nauwe maatschappelijke samenhang in de verschillende takken van bedrijf sluit het concurreeren tusschen de verschillende boeren geheel buiten; integendeel heeft elke betrokkene een natuurlijk belang, dat alle technische verbeteringen of welke vooruitgang ook op het gebied der wijze van produceeren, zoo spoedig mogelijk aan alle beroepsgenooten bekend gemaakt worden, teneinde daardoor de gezamenlijke winst uit te breiden.

Daaraan moet dus toegeschreven worden de buitengewone vooruitgang van de Deensche landbouw- en veeteeltbedrijven in de laatste tientallen jaren. De toenemende uitvoer van allerhande producten geeft hiervan de beste illustratie. Zoo steeg de spekuitvoer van Denemarken van 1890 tot 1900 in waarde van 23 millioen tot 60 millioen kronen. Het vleeschexport steeg van 1896 tot 1900 ter waarde van 3,8 tot 12.9 millioen, terwijl in denzelfden tijd de boteruitvoer van 93 tot 120 millioen kronen steeg. De eierenuitvoer steeg in vijf jaar, van 1895 tot 1900, van 8 tot 20 millioen kronen; zoodat, bijeengenomen, de waarde der voornaamste artikelen van landbouw en veeteelt, als paarden, hoornvee, vleesch, spek, eieren en boter in het jaar 1900 niet minder dan 232 millioen kronen bedroeg. De buitengewoon ontwikkelde veestapel is een gevolg van den weinig uitgebreiden akkerbouw, zoodat deze vermeerdering meer beschouwd dient te worden als een soort verplaatsing. Niettemin is de akkerbouw van Denemarken niet achteruitgegaan, zelfs wat vooruitgegaan nog. De waarde van den oogst in 1900 bedroeg ongeveer 320 millioen kronen, terwijl deze zoowat 15 jaar vroeger ongeveer 270 millioen kronen bedroeg. Weliswaar is het gebied, voor akkerbouw gebruikt, vermeerderd, echter niet in die mate als de oogstcijfers zouden doen gelooven.

Denemarken levert door zijn tegenwoordigen bloeienden staat een bewijs van hetgeen te bereiken is, indien men de landbouwkundige hulpmiddelen slechts goed weet toe te passen, terwijl ook door Denemarken aangetoond is, dat het aaneensluiten der producenten tot maatschappijen voor landbouw en veeteelt, voor de bedrijven der kleine boeren van groot voordeel is.

Nieuwsberichten.

Curaçao.

Officieel.

Donderdag 25 Sept. gaf *De Curaçaosche Courant* een extranummer uit met de volgende

BEKENDMAKING.

Namens den Heer Gouverneur van Curaçao wordt hierbij bekend gemaakt, dat ZHEG. gisteren het volgende telegram van Z. E. den Minister van Koloniën a. i. mocht ontvangen:

„GOVERNOR—Curaçao.

Kamerlid IDENBURG benoemd Minister van Koloniën.

BERGANSIUS."

waarop ZHEG. het volgende antwoordde:

„COLONIES — La Haye.

Aanvaard gelukwensch Gouverneur en Kolonie.

DE JONG."

De heer A. W. F. IDENBURG, anti-rev. afgevaardigde van Gouda voor de Tweede Kamer, is een krachtig figuur, die reeds meermalen blijk gaf van practisch inzicht voor het ware volksbelang. Door zijn verblijf in Indië zal het hem gemakkelijk vallen de toestand in de koloniën te beoordeelen.

Wij gelooven, dat wij tevreden mogen zijn over zulk een goede keuze der regeering.

Kerkelijke berichten.

El Imparcial wijdt in zijn nummer van Dinsdag ll. eenige waardeerende woorden aan de nagedachtenis van den Zeereerw. Zeergel. Heer Dr. BALTHASAR VELEZ, den 14den Sept. ll. te Caracas aan de gele koorts overleden.

---

genooten en gelijken. Het is lang geleden, sinds die heerlijke tijd verdween en gij hebt hem weer teruggebracht; ontvang van een zwaar belasten man die den last van Engeland draagt, zijn zegen er voor, klein ding.

— Hieldt gij heel, heel veel van haar?

— Nu, oordeel zelf maar; zij beval en ik gehoorzaamde.

— Ik vind u heel lief, wilt gij mij een kus geven?

— Gaarne— en ik beschouw het zelfs als een voorrecht.

— Daar, zei de Protector het lieftallige kind kussende, dat is er een voor u; en daar is er een voor haar. Ge vroegt er om, maar ge hadt het kunnen bevelen, want ge stelt háár voor, en wat gij beveelt, moet ik gehoorzamen,

Het kind klapte in zijn handen van pleizier bij de gedachte aan dit voorrecht — toen vingen zijn ooren een naderend geluid op: het regelmatig marcheeren van soldaten!

— Soldaten! — soldaten; lord-generaal! Abby wil ze zien!

— Dat zult ge ook, maar wacht even; ik heb een boodschap voor u!

Een officier kwam binnen, boog diep en zei:

— Ze zijn er, uwe hoogheid! hij boog diep en vertrok.

Het hoofd der natie gaf Abby drie kleine schijfjes lak: twee witte en een vuurrood. Want de bestemming van 't laatste was de doodstijding te brengen aan den kolonel, die dat kreeg.

— O, wat een schoone roode! Zijn ze voor mij?

— Neen, lieveling, ze zijn voor anderen. Licht de slip van dat gordijn op, dat voor de open deur hangt; ga daardoor, en ge zult — drie mannen op een rij zien staan, met hun rug naar u toe en hun handen op den rug, zóó, ieder met een hand open als een bakje. Leg in ieder van die handen een van deze dingen, en kom dan weer bij mij.

Abby verdween achter het gordijn, en de protector was alleen. Hij zei eerbiedig:

— Zeker kwam die goede gedachte in mijn verslagenheid bij mij op, door Hem, die een eeuwige hulp is voor hen, die twijfelen en zijn steun zoeken. Hij weet op wien de keus zal vallen en heeft Zijn onschuldige bode gezonden om Zijn wil te volbrengen. Een ander zou dwalen, maar Hij kan niet dwalen. Ongetwijfeld zijn Zijn wegen wijs — gezegend zij Zijn heilige naam!

De kleine liet het gordijn achter zich vallen en stond een oogenblik met levendige nieuwsgierigheid te zien naar de kamer der veroordeelden en de stijve figuren der soldaten en gevangenen; toen werd haar gezicht weer vroolijk, en ze zei tot zich zelven:

— Hé, een er van is papa! Ik ken zijn rug. Ze trippelde vroolijk voorwaarts en legde de schijfjes in de geopende hand, zag onder haars vaders arm door, hief haar lachend gezichtje op en riep uit: Papa, papa! zie eens, wat gij gekregen hebt. Ik heb het u gegeven!

Hij zag naar het noodlottig geschenk, zonk op zijn knieën en drukte zijn onschuldigen kleinen beul aan zijn borst, overstelpt door liefde en medelijden. Soldaten, officieren, vrijgelaten gevangenen, allen stonden als verlamd voor een oogenblik door het overweldigende van dit treurspel, toen trof het droevige tooneel hun hart, hun oogen vulden zich met tranen, en zij weenden, zonder er zich over te schamen. Er heerschte een diepe en eerbiedige stilte voor eenige minuten, toen ging de officier van de wacht aarzelend naar voren en tikte den gevangene op den schouder, terwijl hij zacht zei:

— Het spijt mij, maar mijn plicht gebiedt.

— Gebiedt wat? vroeg het kind.

— Ik moet hem meenemen. Het spijt me zeer.

— Meenemen? Waarheen?

— Naar — naar — God sta me bij! naar een ander deel van de vesting.

— Maar dat moogt ge niet. Mijn mama is ziek, en ik neem hem mee naar huis. Ze maakte zich vrij en klom op haars vaders rug en sloeg haar armen om zijn hals. Nu is Abby gereed, papa, — kom mee.

— Mijn arm kind, ik kan niet. Ik moet met hen mee gaan.

Het kind sprong op den grond, zag rond, verwonderd. Toen liep het weg en ging voor den officier staan, stampte met zijn voetjes verontwaardigd op den grond en riep uit:

— Ik heb u al gezegd, dat mijn mama ziek is, en ge hadt toch kunnen luisteren. Laat hem gaan — gij moet.

— Och, arm kind, God gave, dat ik kon, maar werkelijk, ik moet hem meenemen. Geeft acht!......... In het gelid...... Schouder het geweer!

Abby was weg — als een bliksemstraal. In een oogenblik was ze terug, den protector aan de hand met zich meetrekkende. Bij deze geduchte verschijning gingen allen rechtop staan, de officieren salueerden, en de soldaten presenteerden het geweer.

— Houdt ze tegen, mijnheer, mijn mama is ziek en heeft mijn papa noodig, en ik heb 't gezegd, maar ze willen hoegenaamd niet naar mij luisteren, en ze nemen hem mee.

De lord-generaal stond verbijsterd.

— Uw papa, kind? Is hij uw papa?

— Ja, natuurlijk — hij is het altijd geweest. Zou ik dat mooie, roode dingetje aan iemand anders gegeven hebben en niet aan papa, terwijl ik toch zooveel van hem houd? Wel neen?

De protector stond getroffen en zei:

— God helpe mij! door de listen van satan heb ik het wreedste gedaan, dat ooit een man gedaan heeft — en er is geen uitkomst, geen uitkomst! Wat moet ik doen?

Abby riep bedroefd en onschuldig:

— Och, gij kunt zeggen, dat ze hem laten gaan, en ze begon te weenen. Zeg hun, dat ze het doen! Gij hebt gezegd, dat ik bevelen mocht, en den eersten keer, dat ik u zeg iets te doen, doet gij het niet!

Een teedere uitdrukking kwam er op het verweerde gezicht, en de lord generaal legde zijn hand op het hoofdje van zijn kleine dwingeland en zei:

— God zij gedankt voor zijn beschikking, dat ik zonder er bij te denken, die belofte deed; en u dank ik dat gij door een ingeving van Hem, me herinnerd hebt, dat ik mijn woord gegeven had. O, eenig kind! Luitenant, gehoorzaam haar bevel — zij spreekt door mij. De gevangene heeft gratie; laat hem vrij!

EINDE.

Te Medellin (Columbia) geboren, werd hij reeds op jeugdigen leeftijd priester gewijd en benoemd tot Missionaris Apostolicus. Verschillende landen werden bereisd, op onderscheidene wijzen het zielenheil bevorderd. Het was dezen geleerden Priester dikwerf een behoefte, zijn gevoelens weer te geven op schrift in poësie en proza. Twee jaar geleden vertoefde Z. Eerw. wederom eenige maanden hier op ons eiland, dat hem dierbaar was, om zijn poësie „Las Estrellas habitadas" uit te geven. Daarna werd Spanje, Duitschland en Frankrijk bezocht, terwijl „La Religion" de tolk was zijner indrukken. Eindelijk vestigde hij zich wederom te Caracas waar de vreeselijke ziekte plotseling een einde maakte aan zijn veelbewogen leven. Hij ruste in vrede.

* *

Woensdagmorgen om zes uur nam de indrukwekkende plechtigheid van de consecratie der kerk van Sta. Rosa een aanvang. Vele geloovigen, ook uit de stad, woonden deze zeldzame ceremonie bij. Z. D. H. Mgr. J. J. A. VAN BAARS omhangen met de cappa magna, in gezelschap van tal van geestelijken trad zichtbaar bewogen het schoone tempelgebouw binnen. Na de voorbereidende gebeden in de gesloten kerk, hield Monseigneur bekleed met de hoogepriesterlijke gewaden de processie rondom de kerk om deze van buiten te zegenen. De beteekenisvolle plechtigheden en de zit rijke gebeden werden in een korte toespraak door Monseigneur aan het volk verklaard, voordat de reliquieën der heiligen de kerk zouden worden binnengedragen, waarna ook het volk werd toegelaten. Nu begon de eigenlijke consecratie, zalving van altaar en kerk, en daarna volgde de eerste H. Mis in de nieuwgeconsacreerde kerk, door den bisschop plechtig opgedragen om God dank te zeggen en diens zegen af te roepen over de parochie van Sta Rosa. Moge de ijvervolle Pastoor de Zeereerw. Pater P. fr. M. G. DAHLHAUS nog lange jaren het H. Offer opdragen in zijn thans voltooide kerk.

* *

De herdenkingsdag van het vijfentwintigjarig bestaan der Mannencongregatie is ll. Zondag met buitengewonen luister in de Rozenkranskerk op Pietermaai gevierd. Des morgens gingen de leden allen ter H. Tafel onder de Mis van dankzegging door den Directeur, den Weleerw. Pater fr. R. B. BURGERS aan het rijk versierde altaar opgedragen. Des avonds onder het plechtig lof sprak de Weleerw. Heer F. v. D. DONK de feestrede uit, waarna tien nieuwe leden hun opdracht deden.

Het uitstekend geslaagde feest zal zeker een welverdiende belooning zijn geweest voor den onvermoeiden directeur en den leden een aansporing tot volharding.

Bekendmaking.

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Wegens ziekte het dagelijksch beleid van zaken, met ingang van 26 September 1902 tijdelijk opgedragen hebbende aan den waarnemenden Onder-Voorzitter van den Raad van Bestuur, geeft door deze van die opdracht kennis aan de ingezetenen.

Van ganscher harte hopen wij dat de ziekten van onzen landvoogd niet van ernstigen aard is en spoedig geweken zij.

Officieele berichten.

Bij Gouvernements-beschikking, is benoemd:

1°. Tot lid van den Raad van Justitie op St. Martin N. G. de Heer W. F. C. L. A. NETHERWOOD;

2°. Tot lid-plaatsvervanger van den Raad van Justitie op gemeld eiland de Heer J. A. GRAVENSTEIN; en

3°. Tot plaatsvervangend kantonrechter aldaar de Heer WILFRED E. VAN ROMONDT.

4°. de Heer WILFRED E. VAN ROMONDT tot lid van de Commissie van administratie over de gevangenissen op St. Martin N. G. zijn, in de plaats van de Heeren P. H. MAAL en J. B. VAN DER LINDE SCHOTBORGH, benoemd tot leden der Commissie van schatting der grondeigendommen men voor de jaren 1903—1905 de Heeren C. G. DE HASETH en J. MÖLLER.

6°. de Heer F. BARTELINK, waarn. Administrateur van financiën, tijdelijk benoemd tot lid van den Raad van Bestuur.

7°. Aan den Heer L. C. KWARTSZ, lid der commissie van toezicht over de mijnwerken op Aruba, eervol ontslag als zoodanig verleend.

8°. De Heer LOURENS ODUBER, ingezetene van gemeld eiland, benoemd tot lid van de voormelde commissie.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Vda. de B. M. A. Correa (2), M. de Castro, Delvalle & Correa, Plicheri Durochel, Numa Ferrus, John Henriquez, J. Johson a|b S.S. „Maracaibo", Lovisi & Caruso, Herrn von Leyhbah, Maria Martiz, Julia Pinedo, Chas W. Ritterhouse c|o American Consul, Florentina Sentiaga, Dr. A. C. Suarez, Diego Bautista Urbaneja.

Niet voor verzending vatbaar een brief geadresseerd aan: Alberto H. Gramcko (ubi)?

Strochoeden.

Een waar tegenvallertje voor de hoedenvlechtsters. Zij hadden zoo stellig Donderdag de bark met ipijapa verwacht in de hoop, dat de hooge prijs, 17½ cent per bosje, weer wat minder zou worden en hun verdienste meer. De kapitein is ziek en de bark komt vooreerst niet. De winst, die thans gemaakt wordt voor een dozijn hoeden na twee weken werkens, bedraagt nauwelijks 2 gulden. Maar beter iets dan niets. Ook zulk een winst is een voordeel op Curaçao.

Eén ding echter valt wel wat zwaar. De opkoopers betalen over het algemeen voor goede en minder goede hoeden denzelfden prijs. Indien nu de mindere soorten ƒ5,50 waard zijn, en de kooplieden geven het er graag voor, dan mag voor de betere, die zwaarder arbeid eischen en meer opbrengen, wel wat meer betaald ook aan de vlechtsters. Dit zou billijk wezen en voorzichtig om degelijker en fijner werk te bekomen, dit zou grooter oplettendheid bij de vlechtsters tengevolge hebben. De hoeden zouden algemeen beter worden gevlochten, hun waarde stijgen, tot voordeel van handelaren en maaksters.

Bij gebrek aan ipijapa werkt men met lataïe, die ƒ8.— per 100 tak kost. Doch dit is veel langer en moeilijker werk, wegens het splitsen der bladeren, die soms zeer taai zijn en niet algemeen bekend. Kleine hoeden van lataïe doen ƒ2,50, groote ƒ9,— het dozijn, waarvoor 5 takken noodig zijn.

Zout.

Het *Diario del Comercio* van 24 Sept. meldt:

PARA PARTIR.

Para TURKS ISLAND Bgt. in. *G. B. Lockhart* mña.

Zou dit soms reeds een slecht gevolg zijn van een verkeerden maatregel? Het zout van Turks Island is een mededinger reeds voor St. Martin. Indien de *Lockhart* nu ook nog dáár zout gaat halen in plaats van ons zout mede te nemen, zal het kleine voordeel, dat het gouvernement geniet door het ontvangen der havengelden niet in vergelijking staan tot het nadeel, dat aan onze zoutwinning wordt aangedaan. En toch moest het gouvernement allereerst de algemeene welvaart trachten te bevorderen en zoo indirect ook zich zelf bevoordeelen. Nu komt er wel meer geld in kas, maar minder welvaart in de kolonie.

Havennieuws.

De hollandsche oorlogsschoener Suriname is Maandag uit La Guaira teruggekeerd.

* *

Woensdagmiddag is de duitsche kruiser *Gazelle* onze haven binnengeloopen, heeft kolen ingenomen en is weer gisteravond naar Puerto Cabello vertrokken.

* *

Gisterenmiddag is de duitsche *Falke* hier binnengestoomd. De gebruikelijke saluutschoten werden met het Waterfort gewisseld. Ook deze kruiser komt zich van kolen voorzien.

Marine.

Het pantserschip *Koningin Regentes* is 30 Augustus te Nieuwediep aangekomen.

Aruba.

Dinsdagavond vernam men op De Noord plotseling een gerommel als van den donder en kreeg men een gevoel als van een aankomenden vloed. Het huis daverde, en dreunde, de muren sidderden; schilderijen, kasten, alles wat niet vast was, bewoog.

Men dacht aan een aardbeving. Zoo erg werd er hier nog nimmer een gevoeld.

Bonaire.

Dinsdag 23 September ll. werd het zilveren professiefeest gevierd van den Zeereerw. Pater C. SMITZ, pastoor der parochie van St. Bernardus. De pakhuizen waren gesloten, de kerk vol als op Zondag. De H. Mis van dankzegging werd door den Eerw. Jubilaris plechtig opgedragen, geassisteerd door den Zeereerw. Pater B. D. VAN OTTERDIJK en den Weleerw. Heer A. G. ELLIS. Na de kerkelijke plechtigden was het receptie in de pastorie. De Jubilaris werd verwelkomd door een cantate, en hierna gefeliciteerd door de feestcommissie, welke alles uitstekend had geregeld en allen lof verdient, en door de particulieren. Dankbaar voor zooveel belangstelling en verrast door zulk een feestviering, welke de Jubilaris niet had mogen verwachten en waar hij zich zelfs had tegen verklaard, wist de Zeereerw. Pastoor bijna niet, hoe uitdrukkig te geven aan zijn overvol hart.

Hierna wachtten de schoolkinderen hun beminden priester, zongen blijgemoed hun feestlied, hielden hun voordrachten en vierden een vroolijken dag.

De geschenken, welke vol liefde en eerbied werden aangeboden, waren bestemd tot versiering der kerk.

De Gezaghebber had 's morgens reeds een prachtige bouquet gestuurd en kwam 's avonds persoonlijk den Jubilaris gelukwenschen.

— Aan den administrateur van Financiën werd Zondag ll. door den Gezaghebber van Bonaire 4000 Gld. overgezonden, als surplus van de kas, wel een bewijs, dat accijns en invoerrechten hier goed betaald worden.

— De engelsche brik *St. Croix* is verleden week van Barbados hier aangekomen, om ± 10.000 ton zout in te nemen.

Ingezonden Mededeelingen.

EMULSION DE SCOTT.

CON BUEN EXITO. — Declara el Dr. J. Trujillo Arrival, Médico Director del Hospital de Beneficencia de Caracas:

"He usado siempre con buen exito la celebrada Emulsión de Scott".

Breve, pero significativa y saludable manifestación.

Buitenland.

Belgie.—† Ofschoon een hartkwaal, welke in haar laatsten stadium was, een spoedig einde deed vreezen, heeft toch nog onverwachts de dood een einde gemaakt aan het lange leven vol leed en ellende van Hare Majesteit Maria Henriette, koningin van België, prinses van Saksen-Coburg en Gotha, hertogin van Saksen, aartshertogin van Oostenrijk. Te Schönbrunn geboren op 23 Augustus 1836 verbond zij zich in den echt met Leopold, hertog van Brabant den 18 Aug. 1853, die in 1865 zijn vader opvolgde als koning van België. Veel geluk heeft de vorstin niet gekend aan de zijde van haar gemaal. Ook haar kinderen veroorzaakten haar dikwerf veel smart door hun ongelukkig huwelijksleven. Van haar drie dochters, Louise-Marie-Amelie, Stéphanie en Clémentine bleef de laatste, ongehuwd, steeds aan de zijde van haar moeder. Toen de koning daags na den dood in Spa kwam, wilde hij zelfs geen woord spreken tot prinses Amelie, die onmiddellijk naar Brussel vertrok.

De uitvaart heeft zonder veel ceremonie plaats gehad. Te Spa is op aandringen van de autoriteiten eerst een plechtige requiemmis gezongen alvorens het lijk over te brengen naar den koninklijken grafkelder te Lacken.

Frankrijk. — De prefect van Haute-Marne heeft weer een paar burgemeesters geschorst voor een maand, omdat ze zich heftig en oneerbiedig hebben uitgelaten over de regeering naar aanleiding van het sluiten der Zusterscholen. — Te Noméxy, waar burgemeester Peters om een dergelijke reden is afgezet, heeft de geheele gemeenteraad ontslag ge-

nomen — De rechterlijke macht oordeelt nog niet eenstemmig over de vraag, of de overheid wel bevoegd is geweest de scholen te verzegelen. De rechtbank van Mayenne heeft de markiezin te Foucault vrijgesproken. Zij is eigenares van het schoolgebouw te Averton, waar de Zusters les gaven: en had de zegels verbroken, waarmede, het gebouw onlangs afgesloten was. De Pastoors Blouin en Audoin, die door de correctioneele rechtbank te Cholet waren veroordeeld, de een tot 2 maanden en de ander tot 8 dagen gevangenisstraf wegens het verbreken van de zegels der congregatieschool te Vezins, zijn in hooger beroep beiden vrijgesproken.

Duitschland. — Het bezoek van den Italiaanschen koning aan keizer Wilhelm II geeft zoowel aan een Duitsch als aan een Italiaansch officieus orgaan artikelen in de pen die niet van belang zijn ontloot.

De „Köln. Zeitung" publiceert een lang artikel uit Berlijn gedateerd, waarin speciale nadruk gelegd wordt op het feit, dat geen enkele verandering noch in den inhoud noch in den vorm is aangebracht tusschen Duitschland en Italië ten opzichte van het drievoudig verbond. Het blad meent te weten dat geen enkel meeningsverschil zich heeft voorgedaan bij de besprekingen tusschen de hoofdpersonen, die veeleer schijnen te bevestigen dat de Duitsche en de Italiaansche politiek van een zelfde beginsel uitgaan en eenzelfden weg volgen.

Dan volgt nog een gebruikelijke loftuiting aan het adres van Victor Emmanuel, die van geen belang is met betrekking tot de politieke onderhandelingen tusschen beide landen.

In Italië is het de „Mattino," een blad, dat in nauwe relatie staat met minister Prinetti, die door haar „Berlijnschen correspondent" de politieke onderhandelingen tijdens de ontmoeting doet beoordeelen.

Deze houdt zijn betoog in omgekeerde volgorde en *begint* met te zeggen dat de koning een uitstekenden indruk heeft achtergelaten, dat men hem erg sympathiek vond enz.

Maar dat is ook het voornaamste verschilpunt tusschen zijn artikel en dat der „Kölnische Zeitung."

Ook de „Mattino" zegt dat het verbond hernieuwd is in zijn volle kracht, ten minste voor zoover Duitschland betreft. Wat Oostenrijk aangaat — en dit is eene mededeeling van het orgaan, welke wij in de „Kölnische" missen —de vriendschap met Weenen is meer oppervlakkig, maar Wilhelm en Victor zijn overeengekomen dat 't weer alles botertje aan den boom zal worden met Oostenrijk, ten einde aan het verbond niet de minste waarde te ontnemen. 't Gevolg was dat Prinetti en Szogyeny elkaar erg vriendschappelijk ontmoeten. Vriendschap wordt tegenwoordig ook al bij overeenkomst met derden gesloten, zooals men ziet!

De correspondent van de „Mattino" voegt erbij, dat er nog gesproken is over het Duitsch-Italiaansch handelsverdrag.

— De Duitsche officieren, die rechtstreeks verantwoordelijk waren voor het ergerlijk feestbetoon ter eere van luitenant Hildebrand, — den officier, die na het dooden van een anderen officier in een tweegevecht, tot vestingstraf veroordeeld, kort daarna gratie verkreeg — zijn thans door de militaire autoriteiten, onder den drang der openbare meening, voorbeeldig gestraft. Kapitein v. Frankenberg en de eerste luitenant Numbauer, benevens luitenant Hildebrand zelf zijn uit den dienst ontslagen. Hunne onmiddelijke chefs, Overste Weiss en Majoor Dieckerhoff, zijn, ofschoon zij niet vooraf van de zaak wisten, uitgenoodigd tot het indienen van ontslag, wijl zij onder het corps officieren geen beteren geest hadden aangekweekt. Voorts is Luitenant George, die het cavalerie-escorte aanvoerde bij de betooging, met overplaatsing gestraft.

Engeland. — Koning Edward is op zijn kruistocht langs de Schotsche kust te Dougarie aan wal gegaan en heeft eene wandeling gedaan en een hertenjacht medegemaakt, waarbij hij een fraai exemplaar heeft geschoten. Ook woonde hij oefeningen van herdershonden bij. De Koningin is veel beter dan in de laatste tijden het geval was.

— De Britsche Regeering heeft nu bekend gemaakt, dat de kosten voor de ontvangst van de kroningsgasten uit Indië en de feestelijkheden te hunner eer geheel ten laste van de Rijksschatkist komen. Eerst was er, gelijk men weet, sprake van, dat een gedeelte daarvan door de Indische belastingplichtigen zou worden betaald.

Transvaal. — De Boeren-Generaals Botha, De la Rey en De Wet zijn Zondag 31 Aug. voor de tweede maal naar Londen vertrokken. Inmiddels heeten *Daily Telegraph* en *the Standard* uit Brussel te vernemen, dat de reis der Generaals minder ten doel heeft geld te verzamelen voor de bekende doeleinden, dan wel om bij de Britsche Regeering aan te dringen op het verleenen van uitgebreider zelfstandigheid, een eisch, zegt *the Standard* in een hoofdartikel, die van geheel politieken aard is en waarover de Britsche Regeering zelfs niet in onderhandeling zou kunnen treden.

Pogingen om iets te weten te komen omtrent den duur, of het doel van hun verblijf bleven allen vruchteloos. De Generaals wilden niets loslaten. Eerst wanneer zij werkelijk iets mochten gedaan krijgen— eene verhooging b. v. der schadeloosstelling, van 3 millioen pond sterling, die veel te laag is geraamd — zal dit waarschijnlijk wel spoedig worden bekend gemaakt. Tot zoolang mag men er naar raden.

Amerika. — President Roosevelt is een man, die voor geen klein geruchtje vervaard is. Reeds meermalen heeft hij met eene openhartigheid en een durf, die bewondering eischte, zijne meening te kennen gegeven over die ongezonde uitwassen van een verderfelijk kapitalisme, die men trusts genoemd heeft, maar die dikwijls niet anders zijn dan de bloedzuigers op het maatschappelijke wereldlichaam.

In woorden, die door sommige oppervlakkige menschen al direct „socialistisch" zouden genoemd worden, heeft Roosevelt zijn diepsten afkeer uitgesproken van deze vereenigingen tot bevrediging van de hebzucht.

Onlangs nog sprak hij erover te Providence. „Er wordt veel geklaagd, zeide de Amerikaansche president, over industrieele en handelscombinaties, die in de tegenwoordige omstandigheden in 't geheel niet gerechtvaardigd zijn. Zeker de vereenigingen in de zakenwereld zijn even goed noodzakelijk als de organisaties der loonarbeiders. Maar wij hebben het recht te eischen, dat zij in ieder geval goed en nimmer kwaad doen. De noodzakelijkheid haar te onderwerpen aan eene contrôle is klaar als de dag."

President Roosevelt geeft nogmaals te kennen, dat niet alle vereenigingen in de handelswereld ten kwade werken, hij heeft het oog op de trusts, die gesticht zijn om kunstmatig de prijzen op te voeren ten bate van sommigen en ten nadeele van alle anderen.

„'t Is noodzakelijk," zegt hij, „dat de vertegenwoordigers der maatschappij, wetten maken telkens als, gelijk in dit land, die vereenigingen een zoo groote macht ten goede maar soms ook ten kwade verwerven. Men kan niet gaan zeggen, dat de wettelijke controle nutteloos is.

„Het kwaad, dat voortkomt uit den tegenwoordigen staat van zaken bewijst de noodzakelijkheid eener dergelijk wetgeving. 't Is dringend noodig deze corporaties te onderwerpen aan eene controle niet in naam maar in werkelijkheid. 't Is dringend noodig haar te onderwerpen aan eene macht, die krachtig zal optreden en hare bevelen kan doen eerbiedigen. Dit heeft op het oogenblik niet plaats ten opzichte van de trusts, want de tegenwoordige trusts ontsnappen aan de wetgeving van den staat, waar ze gevormd worden; zij breiden hare werkzaamheid uit tot andere trusts en dat dikwijls met een zucht naar monopoliseering.

„Aan eene centrale regeeringautoriteit moet dus volle macht gegeven worden over zoo machtige lichamen.

„Deze autoriteit moet zijn de landsregeering zelf. Wanneer de regeering die uitgebreide macht zal gekregen hebben, zal zij in staat wezen allen invloed ten kwade te breken; maar zij zal moeten handelen met gematigdheid en bescheidenheid."

Deze rede van Roosevelt laat wel geen twijfel open omtrent zijne plannen ten opzichte der trusts. 't Is evenwel de vraag of hij den tijd zal hebben deze ten uitvoer te brengen of zijne ministers met hem overeenstemmen.

Advertentien.

TIJDTAFEL

van de stoomschepen der "Red D Line" tusschen

NEW-YORK,

PUERTO RICO, VENEZUELA en CURAÇAO.

1902.	Zulia	Caracas	Marcb.	Philad.	Zulia	Caracas
Vertrekt van NEW-YORK	Aug. 16	Aug. 23	Aug. 30	Sept. 6	Sept. 13	Sept. 20
Komt aan te SAN JUAN		28		11		25
Vertrekt van „		29		12		26
Doet CURAÇAO aan		31		14		28
Komt aan te LA GUAIRA	23	Sept. 1	Sept. 6	15	20	29
Vertrekt van „	24	3	7	17	21	Oct. 1
Komt aan te PTO. CABELLO		4		18		2
Vertrekt van „		4		18		2
Komt aan te CURAÇAO	25	5	8	19	22	3
Vertrekt van „		7	15	21	29	5
Doet LA GUAIRA aan		8		22		6
„ SAN JUAN „	Sept. 1	10		24		8
Komt aan te NEW-YORK	8	15	22	29	Oct. 6	13

Dienst tusschen Curaçao en Maracaibo.

	Zulia	Merida	Marcb.	Merida	Zulia	Merida
Vertrekt van CURAÇAO	Aug. 25	Sept. 1	Sept. 8	Sept. 15	Sept. 22	Sept. 29
Komt aan te MARACAIBO	26	2	9	16	23	30
Vertrekt van „	30	5	13	19	27	Oct. 3
Komt aan te CURAÇAO	31	6	14	20	28	4